

Kl. 16:44

Tina Nedergaard (V):

Tak. Det lyder altså en anelse hult med al den omsorg for dansk økonomi og det med at komme forsvarligt igennem krisen, ønsket om reformer og ønsket om at tage hånd om fremtiden, når Det Radikale Venstre simpelt hen hundrede procent har placeret alle talenter og alle muligheder for egen fremtid ovre hos fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal, som jo er kommet med et skatteudspil, som hr. Morten Østergaard selv har benævnt som komisk, set i lyset af hvor hurtigt de ændrede mening, og som hr. Morten Østergaards kollega hr. Niels Helveg Petersen har kaldt decideret dumt.

Hvis man skulle eftersøge politisk lederskab, skulle man i Det Radikale Venstre måske søge efter et sted, hvor man faktisk også ville få indflydelse med de mandater, man har, og ikke blindt vende sig mod nogle, hvis økonomiske politik man jo slet, slet ikke er enig i.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Morten Østergaard (RV):

Jeg var lige ved at tro, at fru Tina Nedergaard var ved at sige, hvis man skulle søge efter politisk lederskab, skulle man henvende sig til Det Radikale Venstre, og det er jeg sådan set tilbøjelig til at være enig i.

Men til den mere seriøse del af det vil jeg gerne sige, hvad forskellen er på oppositionen og regeringen, på både det korte og det længere sigt. Da vi på Folketingets første arbejdsdag i år havde en forespørgselsdebat om udfordringerne for den økonomiske 2015-plan, var det jo altså, at regeringen, som vi har omtalt det nogle gange i dag, blev enig med sig selv om, at dansk økonomi var i topform: sund udvikling i dansk økonomi, høj og stabil beskæftigelse, gode rammevilkår for vækst og holdbar udvikling i de offentlige finanser. Sådan gik det jo ikke.

Over for det stod der en opposition, som sagde, at der var behov for at tage hånd om krisen på kort sigt, men også for at sikre holdbarhed i statens finanser på længere sigt. Det er jo den aftale, vi så har med hinanden, og det er jo det, der står i kontrast til, at de, der har magten i dag, tilsyneladende kun holder fast i én ting, og det er at aflevere ansvaret til den næste regering.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:45

Tina Nedergaard (V):

Jo, men ordføreren bruger størstedelen af sin egen ordførertale til at kritisere VK-regeringen for at lade stå til og for, at man ikke tager udfordringen på sigt alvorligt nok, og at man ikke vil lytte til Arbejdsmarkedskommissionens anbefalinger – man burde have nærlæst og beskrevet dem og handlet derpå. Men situationen er jo den, at hr. Morten Østergaard og hans parti har klistret sig ubønhørligt op ad et S-SF-alternativ, som vil føre en politik, hvor man i hvert fald vil løbe skrigende væk, for så vidt angår at tage et ansvar for dansk økonomis udvikling på længere sigt. Det, de er bedst til, er jo at uddele gaverne, mens de er knap så skrappe til at hente finansieringen.

Så det lyder altså en anelse hult, og jeg synes, at hr. Morten Østergaard skal beskrive, præcis hvor man mener at man kan gøre sin indflydelse gældende på den økonomiske politik, som en eventuel S-SF-R-regering – på kryds og på tværs – ville føre.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Morten Østergaard (RV):

Ja, det kommer altså lidt bag på mig, for jeg havde egentlig forberedt mig på, at vi i dag skulle have en diskussion om, at oppositionen var splittet, men nu kan jeg så forstå, at vi er klistret fuldstændig sammen. Det er jo så udmærket, i hvert fald i forhold til det løfte, vi har givet hinanden, om at sikre holdbarhed i dansk økonomi. For det, der er helt åbenbart, er jo, at den her regering ikke evner at gøre det, og det er derfor, at parallellen til 1970'erne, som på mange måder var anderledes, dog er relevant så langt, at den her regering jo sidste år ved finanslovforhandlingerne demonstrerede, at man ikke evner at skaffe sig et flertal i Folketinget for at træffe de nødvendige politiske beslutninger. Der vil jeg da gerne citere fru Tina Nedergaard, som i sin ordførertale sagde – og jeg citerer frit fra hukommelsen:

Det er ikke regeringens skyld, at der ikke bliver lavet reformer. Det er Folketingets skyld, for der er ikke flertal for det.

Nej, regeringen har ansvaret for en økonomisk politik, og man kan jo ikke bare sige: Vi sidder her for at sidde, og så må vi se, hvad flertallet i Folketinget bliver enige om at vi skal administrere. Man må tage ansvar for sin økono-